

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 151.

Syvende Session.

47de Møde.

Tirsdagen den 5te Februar.

(Fortsat.)

Kirke- og Underviisningsministeren: Det Spørgsmaal, som af den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning) blev rettet til den ærede Ordfører, ventede jeg ikke vilde blive besvaret paa anden Maade, end nu er skeet, og det var vel heller ikke muligt, at Udvalget skulde have opfattet det paa den Maade, som den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds fremsatte, naar der sees hen til de Forandringer, som Udvalget har foreslaaet til enkelte Bestemmelser i Udkastet, hvor Redactionen er saaledes, at Betydningen er aldeles utvivlsom. Men netop i den Omstændighed, at Udvalgets Forslag ikke kan forstaaes paa den Maade, som Rigsdagsmanden for Holbø Amt 2den Valgkreds ansøgte, ligger ogsaa efter min Formening, og det er jo allerede blevet udviklet fra en anden Side, en overmaade stærk Indvending mod en saadan Redaction af Paragraphen. Der er virkelig noget saa Besynderligt, for at bruge det mildeste Udtryk, i at kalde det en „Overeenskomst“, at Sogneforstanderskaberne og Skolelærerne, naar de derom ere enige, kunne forandre en Afgiftsydelse af Trediemand, uden at de vedkommende Ydere paa nogen Maade komme til selv at have et Ord med at sige. Naar man paa den Maade benytter Ordet „Overeenskomst“, saa benytter man det i Strid med dets virkelige Betydning. Naar man, som

den ærede Ordfører bemærkede, dertil vil sige: ja, men naar man, som i Udkastet foreslaaet, lader Fleertallet af Yderne have den afgjørende Beslutning, er der dog Tvang for Mindretallet af Yderne, saa er det ganske vist, at det forholder sig saaledes; men det er paa den anden Side ligesaa vist, at den Act, hvormed der er Spørgsmaal, foretaget paa den i Udkastet foreslaaede Maade, med fuld Frihed kan kaldes en Overeenskomst, idet jo de, der deltagte deri, for en væsentlig Deel ere de virkelige Ydere, hvornæst det maa bemærkes, at om der end, hvortil der iøvrigt findes meget Tilsvarende i vor Lovgivning, er tillagt Fleertallet en vis Afgjørelse paa samtlige Vedkommendes Begne, for at bevirke en i sig selv uønsket Forandring, saa har man dog i denne Afgjørelsesmaade en tilstrækkelig Garanti, hvilket den ærede Ordfører ikke saameget har fremhævet, men som dog er det praktisk Væsentlige ved den hele Bestemmelse — med Hensyn til Ansættelsen af det, der skal træde istedetfor Naturalydelsene; thi det er ganske vist, at Fleertallet af Ydernes Anskuelse om Afgjørelsen ikke i det Hele taget kan være i Strid med de øvrige Ydernes Anskuelse, der kan vel være dem, der kunne ønske, at Afgifterne vedblive, og det har jo ogsaa i Virkeligheden vist sig, at der er dem, som have modsat sig en Transformation deraf, men gaae ud fra, at, naar det er afgjort, at Transformationen skal finde Sted, at de samme Interesser da ville gjøre sig gjældende hos Yderne, og at de ville sørge for, at Afgiften for deres Vedkommende bliver converteret saa heldigt som muligt. Det er altsaa en Betyggelse, at Fleertallet af Yderne skal give Samtykke til Afslø-